

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LX.

ZATERDAG den 30sten NOVEMBER 1872.

N°. 48.

Uit Nederlandsche Couranten.

— Eenige byzonderheden omtrent het geschil over San Juan, dat thans door de uitspraak van den Keizer van Duitschland beslecht is.

Britsch Columbia, thans een onderdeel van Canada, wordt ten westen begrensd door den Grooten Oceaan. De kust dezer Engelsche kolonie eindigt hier ten noorden op 54° 40' en ten zuiden op 48° 20' (zuidpunt van Vancouverseiland). Langs deze kust liggen onderscheidene eilanden en onder anderen het groote Vancouverseiland. Juist langs dit eiland is de kust het vruchtbaarst en om deze over zee te bereiken, moet men varen of door de Koningin Charlottestraat (benoorden het eiland om) of door de straat van San Juan de Fuca (bezuiden). De vaart benoorden het eiland om is hoogst gevaarlijk en zal door geen zee-man uit eigen beweging worden gekozen. — Metterdaad dus is de eenige toegang tot de kust de straat San Juan de Fuca.

In 1846 werd by tractaat van Washington tusschen Engeland en de Unie vastgesteld, dat de grensscheiding tusschen beider gebied zou loopen, "dwaars over het vasteland van Amerika, langs den 49sten parallel noorderbreedte, en verder midden door het vaarwater, dat Vancouverseiland scheidt van het vasteland."

Oppervlakkig zou men meenen, dat dit volkomen duidelyk is en het is ook zoo, wanneer men niet eene uitvoerige kaart voor zich neemt. Dit niet doende, zou men uit het tractaat opmaken, dat er tusschen Vancouver en het vasteland slechts één vaarwater is. Naar het schynt, heeft men by het opmaken van het tractaat geen, of althans geen goede kaart voor zich gehad, en zeker is, dat men verzuimd heeft op zoodanige kaart de grenslyn aan te duiden. Vandaar het verschil. Immers midden in San Juan de Fucastraat ligt eene groep eilandjes. Ware deze er niet geweest, dan zou de grenslyn hebben geloopt in het verlengde van den 49sten parallel tot in het midden van de straat en verder (met zuidelyke ombuiging) langs het midden van de straat tot in zee. Nu echter stuit de aldus getrokken lyn op bedoelden archipel en werd het de vraag: hoe moet nu de grensscheiding worden vervolgd? Langs de Rosariostraat (tusschen het vasteland en bedoelde eilandjes), langs het Douglaskanaal (midden door de groep) of langs de Harostraat (tusschen Vancouverseiland en de eilandjes)? Er zyn meer passages, maar alleen deze drie kunnen, als vaarwaters, bedoeld by het tractaat, in aanmerking komen.

Die echter, welke nog westelyker liggen dan Harostraat zyn lastige vaarwaters; die welke aan de onbetwistbaar Amerikaasche zyde liggen (oostelyker nog dan Rosariostraat) zyn goed.

Men vat nu, dat de geheele zaak slechts een strategisch belang heeft. Wordt de grenslyn getrokken door Harostraat, dan heeft Engeland, in geval van oorlog, slechts dezen toegang tot Britsch Columbia; de beide andere vaarwaters behooren dan aan de Unie en door fort en aan te leggen op het eilandje San Juan en andere kleine eilandjes, (die gezamenlyk de oostelyke grens vormen van Harostraat) kan de Unie Engeland den toegang betwisten. Engeland beweerde derhalve, dat de scheiding moest loopen door Rosariostraat, met andere woorden, het maakte aanspraak op het bezit van het eilandje San Juan en verdere daar gelegen eilanden. De Unie trok de grens door Harostraat en nam maar vast San Juan in bezit. Het geschil heeft nu sedert 1846 geduurd en zou niet ontstaan zyn, indien men de wezenlyke gesteldheid van het vaarwater goed had gekend, of onmiddellyk op eene goede kaart de grenslyn had aangeteekend. Dat dit door de Engelsche diplomaten werd verzuimd, wordt ook in Engeland erkend. — By tractaat van 1871 werd nu door Engeland en de Unie overeengekomen, de uitlegging

van het tractaat van 1846 op te dragen aan den keizer van Duitschland. Deze heeft nu de Unie in het gelyk gesteld door de scheiding te trekken door Harostraat, welke straat dan ook gezegd worden kan "Vancouverseiland te scheiden van het vasteland." De gronden voor de beslissing, die Engeland niet medevallen zal, worden nog niet medegedeeld. In het voordeel van Engeland is de beslissing niet, gelyk boven werd aangeduid. Het heeft thans slechts een bruikbaar toegang tot Britsch Columbia in eigen bezit en deze kan in oorlogstyd door de Unie worden gesloten. Het schynt echter zeer de vraag te zyn, of niet toegangen nog westelyker dan Harostraat goed bevaarbaar kunnen worden gemaakt.

In elk geval is thans een ernstig geschilpunt uit den weg geruimd tusschen twee natiën, die niet met elkander in oorlog kunnen zyn, zonder dat de geheele wereld en zy zelve niet het minst er groote schade by lyden. Het is dan ook te hopen, dat Engeland zich geredelyk in deze uitspraak voegt en deze zaak niet opnieuw het uitgangspunt worde van allerlei plageryen in de Engelsche en Amerikaasche dagbladen, plageryen alles behalve bevorderlyk voor de goede verstandhouding, die, in aller belang, tusschen beide natiën moet blyven bestaan. De Unie heeft uit de dagen van den opstand vele redenen tot grieven tegen Engeland behouden. Zy kan die thans te lichter gaan vergeten nu de hoofdschilpunten tusschen beide natiën ter gunste der Unie zyn beslist.

— De heer E. J. Reed, voormalig "hoofdscheepsbouwmeester der Engelsche marine," heeft aan de *Times* een uitvoerig schryven gericht, waarin hy betoogt dat Groot-Brittannië op het punt staat, niet slechts zyne stelling als eerste zeemogendheid, maar ook zyne plaats onder de zeemogendheden, te verliezen. Het tydperk, gedurende hetwelk Groot-Brittannië zoo traag is geweest, was juist een tydperk, waarin vastberadenheid en ondernemingsgeest vereischt werden; want in rustige tyden, wanneer geene groote veranderingen in schepen gemaakt worden, munt men voornamelyk door aantal uit, maar in tyden van zoo snellen vooruitgang als tegenwoordig, is de oppermacht voornamelyk gelegen in de vermeerdering der kracht van de afzonderlyke schepen. De vloeten van vreemde mogendheden bezitten schepen, waarvan elk afzonderlyk opgewassen is tegen twaalf Engelsche dun gepantserde fregatten; en de fiere yzeren vloot, welke Engeland met zooveel ophief gebouwd heeft, om tegen Frankryk opgewassen te zyn, is in het niet verzonken sedert er schepen van een sterker samenstel bestaan. "In Noord-Duitschland" zegt de heer Reed, "wordt krachtiger dan ooit het bouwen van eene machtige yzeren vloot voortgezet. Rusland is ons reeds voorby gestreefd, zowat wat de sterkte zynr schepen als de toepassing van nieuwe vindingen aangaat. De "Peter de Groote," een schip, dat volkomen geschikt is om de Engelsche havens binnen te stoomen, is een geduchter schip dan wy er een bezitten. Als de zaken niet veranderen, zullen wy nimmer meer schepen naar Russische wateren kunnen zenden." De *Times* merkt op, dat een groot deel der schuld in deze rust op den heer Reed zelve, die nog vóór twee jaren aan het hoofd stond van den bouw der oorlogsschepen en die de vaartuigen heeft ontworpen, waarover hy thans klaagt — Intusschen erkent het blad de noodzakelykheid, om aan dezen staat van zaken een einde te maken.

— Volgens *Daily News*, heeft de Britsche regeering, aangespoord door de mededeelingen van dr. Livingstone, besloten aan den bekenden Afrikaanschen reiziger, sir Bartle Frère, eene byzondere zending op te dragen naar Zanzibar, ten einde aldaar door hem een onderzoek te doen instellen naar den staat van den slavenhandel in het binnenland en aan de Oostkust.

Ten opzichte van het verdere reisplan van dr. Livingstone wordt het volgende medegedeeld: de reis zal, naar gissing, nog acht maanden duren; dr. Livingstone is voornemens om van Unyanyembe uit, in zuidelyke richting tot 12° Z.Br., vervolgens in westelyke richting tot 44° O. L., en eindelyk in noordelyke richting tot 4° Z. Br., het geheele aan meren, rivieren en bronnen zoo ryke gedeelte van midden-Afrika, waarin hy gedurende de laatste jaren heeft rondgezworven, om te trekken, ten einde uit te maken of dat watergebied, zooals beweerd wordt, de Congo, dan wel (zooals dr. Livingstone meent) den Nyl voedt. Daarna zal hy oostwaarts naar Unyanyembe terugkeeren. Dr. Livingstone heeft zyn dagboek, door tusschenkomst van den heer Stanley, aan zyne dochter gezonden, opdat zy het tot aan zyne terugkomst beware.

— Gelyk reeds kortelyk per telegram gemeld is, heeft de generaal Kirkham (een Engelschman van geboorte), opperbevelhebber van het leger van keizer Johannes van Ethiopië (prins Kassai), op 15 October een onderhoud gehad met lord Enfield, aan het departement van buitenlandsche zaken. Hy brengt officieele depeches over aan koningin Victoria en aan de gezanten van Frankryk, Duitschland, Oostenryk en Rusland. Volgens de *Homeward Mail*, is de stand van zaken in Abyssinië uiterst hachelyk, daar men er zeer beducht is voor een Egyptische inval, vermits de tyandelyke expeditie van den Khedive zich te Kherm, in de provincie Bogos, versterkt. "Prins Kassai," zegt dit blad, "hecht aan de zending naar Europa zoo veel gewicht, dat hy in een hachelyk oogenblik als het tegenwoordige den opperbevelhebber zynr troepen in alleryl derwaarts zendt. Laat ons hopen, dat onze minister van buitenl. zaken zich niet in nieuwe Abyssinische moeilykheden zal laten medesleepen; hoewel het vanzelf spreekt, dat wy in de aangelegenheden van Abyssinië meer belang moeten stellen dan eenige andere Europeesche mogendheid."

— De *Nordd. Alg. Zeitung* geeft de volgende beschryving van het diploma, hetwelk den heer van Bismarck ter hand is gesteld als schriftelyk bewys zynr opneming in den prinsstand. In het midden van het diploma is het wapen van von Bismarck afgebeeld, gehouden door twee herauten, met de wapens van Elzas en van Lotharingen. De bovrand van het diploma wordt gevormd door twee Deensche banieren ter linkerzyde, twee Oostenryksche ter rechterzyde, gedekt door 2 kruiselings geplaatste Fransche banieren. Onder de beide eersten hangt het herinneringskruis van de inneming van Alsen; onder de Oostenryksche het herinneringssteeken aan de overwinning by Königgrätz bevochten, en onder de beide laatstvermelde het Yzeren Kruis. Naar men zegt, heeft de Keizer bevolen, dat daarboven zyn borstbeeld zal worden gesteld. Het decoratieve gedeelte, hetwelk het eigenlyke wapen omringt, geeft in zyn geheel een afbeelding van den Arc de Triomphe te Parys; de zuilen rusten op een grondslag, die den vorm heeft van het Yzeren Kruis, waarvan de armen zyn omgeven met Pruisische en Duitse vlaggen, namelyk met zwart-witte en zwart-wit-roode banen.

Het verdere gedeelte van het diploma bevat, in zeer sierlyk schrift, het keizerlyk besluit, waarbij de heer von Bismarck tot den rang van prins wordt verheven.

— De voornaamste bepalingen van de overeenkomst tusschen Pruisen en Denemarken, betreffende de behandeling der Sleeswykers door eerstgenoemde mogendheid, zyn de volgende: De Sleeswykers, die hun geboortegrond hebben verlaten, in Denemarken hunne woonplaats hebben gevestigd en daar het burgerrecht hebben verkregen, kunnen naar Sleeswyk terugkeeren en zich daar als gewone waemdelingen vestigen; zy zyn als dezen aan de gewone wetgeving onderworpen; hetzelfde

